

Kážeme Krista (?)

Kázání je důležitou součástí evangelických bohoslužebných shromáždění. K českému slovesu kázat mohou být připojeny až dva předměty, nepřímý (kázat někomu) a přímý (kázat něco). V církevní praxi se však používá zpravidla bez předmětů. Rozumíme zpravidla, že kážeme přítomným posluchačům. Jak je to však s přímým předmětem? Odpověď nacházím především v Pavlových epištolách: Kážeme Krista, popř. kážeme evangelium. Vděčně vzpomínám, když jako mladý jsem slyšel od emeritního profesora praktické teologie ThDr. Adolfa Novotného (1891-1968, autor Biblického slovníku), že středem kázání má být Kristus. Rád vzpomínám na kázání profesora starozákonní teologie ThDr. Jana Hellera, která přinášela posluchačům zvěst o Kristu. Dnes, v době, kdy hlavně díky internetu mám možnost slyšet, případně číst kázání různých kazatelů, mám dojem, že se tento důraz ztrácívá a skutečné kázání bývá nahrazováno úvahami a zamyšleními, sice zajímavými, ale nenesoucími evangelium Ježíše Krista. Přitom všichni, v církvi i mimo ni, moc potřebujeme evangelium slyšet. Jsem vděčný za to, že i dnes, starý a nemocný, mohu příležitostně vést bohoslužby a kázat. Zda se mi daří opravdu zvěstovat Kristovo evangelium do současného, mně už poněkud vzdáleného světa, to mohou posoudit moji posluchači.

Jiří Nečas

Praha 4.11.2025